

Patrióta

Egri László

PATRIÓTA

Egri László

2018

Publio Kiadó

www.publio.hu

Minden jog fenntartva!

Korrektor: Nagy Sára Kata

Egri László eddig megjelent művei:

Pennamorzsák (verseskötet), 2013

Közösségi kóter (regény), 2014

Világmező (verseskötet), 2015

Szúnyog Szabi (verseskötet), 2016

Egri László eddig megjelent tanulmányai:

A döblingi remete uralkodóképe a Ferenc József tükörében, In: Szkhonion 2009/1.

Háborús propaganda a Habsburg Monarchiában az I.világháború idején, In: Klió 2012/1.

Tizenkettedik évfolyamos történelemtankönyvek összehasonlító elemzése, In: Történelemtanítás 2013/1.

Ausztráliai nők a hadiápolásban, In: Klió 2013/3.

Az amerikai sajtó reakciója az első világháború kitörésére, In: Klió 2015/4.

Bieliczky Joó Sándor tájköltészetének főbb jellemzői, In: Szókimondó 2016/8.

Nyomod van bennem, Bieliczky Joó Sándor szerelmi költészetének értelmezése, In: Szókimondó 2016/12.

Politikai útkeresés Bieliczky Joó Sándor lírai világában, In: Szókimondó 2017/4.

Klasszikus és modern művészportrék Bieliczky Joó Sándor lírai alkotásaiban, In: Szókimondó 2017/8.

Családi kapcsolatok ábrázolása Bieliczky Joó Sándor lírai világában, 2017.

Vallásos tematika Bieliczky Joó Sándor költészetében, 2017.

Ajánlom ezt a könyvet életem meghatározó személyeinek.

A történelmi személyek kivételével a regény minden szereplője a képzelet szülötte. Valódi, akár élő, akár holt személyekhez való bármiféle hasonlóság csupán a véletlen műve.

*„Ha valamikor, sok-sok ezer év múlva felébrednének a síromból s hirtelen arra kérnének, hogy
nevezek meg egy költőt, ezt mondanám: Petőfi.”
(Kosztolányi Dezső)*

Petőfi (Petrovics) Sándor (1823-1849) 19. századi irodalmunk kiemelkedő, ikonikus alakja. Művészeti jelentősége mellett életének kalandossága is az érdeklődés középpontjába állította. Kevés olyan ember volt a világtörténelemben, akinek sem születésének, sem halálának körülményeivel kapcsolatban nem mondhatunk semmi biztosat. Petőfi Sándor 1849-ben, mindösszesen 26 évesen tűnt el a segesvári ütközet véres forgatagában. 26 évesen komplex irodalmi életművet és egy gyászoló családot hagyott hagyatékul.

Nehéz sors jutott neki rövid élete folyamán. A 21. században is számos találgatás látott már napvilágot Petőfi rejtélyes eltűnésével kapcsolatban. Jelen regény a fikció szellemével kézen fogva próbál válaszokat adni arra, mi is történhetett Petőfi Sándorral 1849 után.

„Apám azt mondta, hogy én boldogtalan leszek Sándor mellett. Asszonyinak még nem adatott olyan boldogság, mint amit én éreztem, mikor együtt voltunk Sándorommal. Királynője voltam, imádozt engem és én imádoztam őt. Mi voltunk a legboldogabb emberpár a világon s ha a végzet közbe nem szól, ma is azok volnánk. Sándor úgy érezte, hogy neki a katonák között van a helye, én nem tarthattam vissza, mert ő az uram volt. Elment és nem jött vissza. (...) Adja az Isten, hogy bujdosson és visszajöjjön. Azt mondják, hogy ő meghalt, de hátha nem halt meg, hátha visszajön? Egyszer már nekem volt igazam édesapámmal szemben. Ha úgy akarja Isten, megint nekem lesz igazam...”

(Szendrey Júlia naplójából)

„Édes lelkem, lányom, te tudod, hogy én mindig csak a legjobbat akartam neked. A tenyeremen hordoztalak, amíg itthon voltál, még a legtitkosabb gondolataidat is teljesítettem. A házasságodat ellenéztem, mert az volt a hitem, hogy nem való vagy a mellé a csavargó természetű költő mellé. Most is azt mondom. Az én véleményem nem változott. Én most is azt tartom, hogy akárkihez mentél volna feleségül, boldogabb, nyugodtabb életed lett volna, mint amit magadnak választottál. Te választottad, a te bajod, hogy rosszul választottad. Szép, hogy még most is hiszel abban, hogy Petőfi tisztességes férjed volt, ha még most is hiszed, hogy visszajön, ha él. Én nem hiszem. Majd meglátjuk, hogy kinek a hite volt az igazi.”

(Szendrey Ignác szavai lányához. Szendrey Júlia naplójából)

Petőfi Sándor családfája

I. fejezet - Ne ily halált adj énnekem!

*„Ha pediglen nem fizetünk,
Aszondja, hogy jaj minékünk,
Háborút küld a magyarra,
Országunkat elfoglalja.*

*Foglalod a kurvanyádat,
De nem ám a mi hazánkat!...
Hadat nekünk ők izennek,
Kik egy nyúlra heten mennek.”*

(Petőfi Sándor: Mit nem beszél az a német...)

Segesvár, Erdély, 1849. július 31. (kedd)